

ตู-ตูน ขวัญใจมหาชน

ตูเปอร์โพลยกผู้กับที่ตูนเป็นขวัญใจมหาชน ด้านการเมือง ด้านบันเทิง แบบทั้งห่ากู่แข่ง กรุงเทพโพลล์ยกที่ตูนเป็นบุคคลน่าชื่นชมยกย่องที่สุดในรอบปี แบบทั้งห่ากู่ 83.5% ต่อ 11.4%

แหล่ไม่ค่อยจะเป็นธรรม ไอมาวัดกันได้ใจ ลุงตูไม่ใช่อุป'ตาร์ แต่เป็นซูป'อีโรว์เหมือนกันนะ ไปพียูโลก สุโขทัย ประชาชนยกให้เป็นอีโรว์ ตูนก็บรรลุป'เป้าหมาย วึ่งถึงแม่สาย วันเดียวกัน

กระนั้นไม่เป็นไร ขกของตูนไปเออะ ลุงตูชอบด้วยซ้ำ เพราะตูนทำเพื่อชาติ เหมือนที่ลุงตูทำมา 3 ปี ค่างแล้ววิธีการ

คนหนึ่งเป็นนักร้อง คนหนึ่งเป็นนักให้โอวาทออกทีวี ทำความดีเหมือนกัน ลุงตูจึงสนับสนุนทุกอย่าง ตั้งตำรวจทหาร อำนาจความสะดวก ส่วนราชการ จังหวัด ผู้ว่าฯ ช่วยระดมเงินบริจาค แม้แต่กระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลชุมชน ก็ต้องระดมเงินช่วย จะแบมือรอรับเฉยๆ ได้ใจ

กระแสน้ำว่ารัฐบาลเอาแต่ซื้อรถถัง เรือดำน้ำ ไม่จัดงบให้โรงพยาบาลอย่างเพียงพอ ก็เลยเรียบหายไป กลายเป็นรัฐบาลกองทัพ ร่วมสร้างมหาตุลศครั้งยิ่งใหญ่กับตูน (และท่าน ว.) นี่ก็เพิ่งส่งเครื่องบิน ทบ.ไปรับ

แน่ละครับ รัฐบาลยนิดีสนับสนุนเต็มที่ ให้ตูนเป็นสัญลักษณ์แห่งการทำมาดี เป็นพีริเซ็นเตอร์แห่งความร่วมมือร่วมใจ มีปัญหาอะไรเราก็ช่วยกันคนละไม้ละมือ ไม่ใช่เอาแต่บ่น เอาแต่เรียกร้อง หรือวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ต้อง "ทำมากกว่าพูด"

อะอ๊ะ พุดอย่างนี้ไม่ใช่ว่าตูนเป็นเครื่องมือของรัฐบาล เพราะตูนไม่ได้คิดอะไร คิดแค่จะช่วยโรงพยาบาล เหมือนเคยทำที่บางสะพาน แต่พอเริ่มโครงการ "ก้าวคนละก้าว" ก็กลายเป็นอภิมหาปรากฏการณ์ ขาบซึ่งต้นตอใหญ่โต เพราะสังคมไทยกำลังโหยหา "ไอคอลลแห่งความดี"

จนบางคนคาดหวังไปไกลว่า ตูนจะสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวให้คนไทย สร้างปรากฏการณ์ใหม่แห่งความกลมเกลียวของคนในชาติ ที่ขัดแย้งมาสิบปี สร้างพื้นที่ตรงกลางที่คนไทยหา **ซึ่งเป็นเรื่องเพื่อเจ้อ นันมันหน้าที่ของน้องก็ยกย่องหน้าดำมาฝากความหวังที่ตูนของน้องก็ยกย่องหน้าดำ**

เพียงแต่พอตูนวิ่ง ระดมเงินบริจาค ก็ต้องอาศัยทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งวัฒนธรรมไทยใจบุญสุนทานแต่โบราณ วัฒนธรรมคลังไคไลคาราเซเลนในสมัยปัจจุบัน วัฒนธรรมโปรโมชันงานอีเวนต์แบบแกรมมี่ ฯลฯ มาเป็นเครื่องมือทำความดี รวมทั้งอาศัยการอุปถัมภ์จากทุกฝ่าย จะปฏิเสธความคาดหวังได้อย่างไร ใครเกาะ

กระแสน้ำบุญก็ต้องรับ

แต่หลังจากนี้ เชื่อว่าตูนฉลาดพอที่จะเฟดตัวเองไปอยู่ในจุดที่เหมาะสม เพราะรู้ว่าไม่ยากนักที่จะมาเป็นไอคอลลแห่งพื้นที่ตรงกลางอะไรนั้น

ว่าที่จริง รัฐบาลก็ไม่ได้ต้องการให้ตูนมาสนับสนุน แค่ต้องการให้เป็นไอคอลลแห่งการทำดี เป็น "อีโรว์ในระบบ" ผู้นำกระแสจิตอาสา เสียสละ ร่วมด้วยช่วยกัน เพื่อชาติบ้านเมือง

นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญ 2560 ผ่านประชามติและประกาศใช้ ก็ได้กำหนดโครงสร้างอำนาจที่จัดลำดับชั้นไว้อย่างมั่นคงแน่นอน ไม่สามารถพลิกผันด้วยอำนาจเลือกตั้ง อย่างหลายสิบปีที่ผ่านมา รัฐบาลแห่งความมั่นคงเริ่มกระชับอำนาจทางความคิดทางวัฒนธรรม เพื่อให้ประชาชนยอมรับระบบที่กำหนด และเป็น "คนดีของระบบ" ซึ่งมีหน่วยงานความมั่นคงเป็นศูนย์กลาง

รัฐจึงปลูกฝังให้ประชาชนเป็นพลเมืองดี สำนึกในหน้าที่เชื่อมั่นในรัฐบาลที่ใช้อำนาจเป็นกฎหมาย ไม่ต้องมาจากเลือกตั้ง เพราะได้มาพิทักษ์ธรรมาภิบาล

ประชาชนมีหน้าที่ร่วมมือเชื่อฟังข้าราชการ ดำรง ทหาร กอ.รมน. ผู้ว่าฯ นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามลำดับชั้น ร่วมกันทำความดี เช่น บริจาคทำบุญ ช่วยผู้ยากไร้ รักรัตว์ ปลูกป่า รักษาสิ่งแวดล้อม งดเหล้าเข้าพรรษา สวดมนต์ข้ามปี อย่างนึ่งท้ายรถกระบะ (เพราะรัฐบาลห่วงใย)

ถ้าเชื่อฟังแล้วรัฐบาลจะดูแลให้ทุกอย่าง จะทำให้หายจน แจกของขวัญ แจกบัตรคนจน ไม่ต้องฝากความหวังกับการเลือกตั้ง เพราะเลือกอย่างไรก็ไม่สามารถเปลี่ยนโครงสร้างอำนาจ ประชาธิปไตยแบบตัวแทนหมดสมัยแล้ว ต้องเป็น "ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม" คือร่วมมือเชื่อฟังอย่างนี้แหละ

ตูนจึงเป็นอีกขั้วที่โผล่มาโดยบังเอิญ ในขณะที่รัฐกำลังต้องการอีโรว์ของระบบ คนดีของระบบ รวมทั้งสังคมที่กำลังโหยหาไอคอลลแห่งความดี

ขณะที่พวก "เด็กค้อ" หัวแข็งต่อต้านโครงสร้างอำนาจวิพากษ์วิจารณ์ระบบ ก็จะถูกเบียดขับออกไปเป็นคนนอกของสังคม แบบไผ่ ดาวดิน, เนติวิทย์ โชติภัทร์ไพศาล, รังสิมันต์ โรม, จ่านิว ฯลฯ พวกเรียกร้องเสรีภาพประชาธิปไตยทั้งหลาย ก็จะกลายเป็นพวกซ่งชาติ โทษฐานไม่ยอมร่วมสร้างชาติ และจะรู้สึกมากขึ้นเรื่อยๆ ว่า "บ้านเมืองไม่ใช่ของเรา"

นั่นคือภาพที่ตักกันในรอบปีที่ผ่านมา